

**ΟΜΙΛΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
Κ. ΘΕΟΔΟΣΗ Α. ΤΣΙΟΛΑ ΣΤΗΝ ΚΗΔΕΙΑ ΤΟΥ ΦΟΝΕΥΘΕΝΤΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ
ΤΟΥΡΚΟΥΣ ΤΟ 1974 ΧΡΙΣΤΑΚΗ ΠΕΤΡΟΥ
ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΓΙΟΥ ΡΑΦΑΗΛ ΞΥΛΟΤΥΜΠΟΥ
ΚΥΡΙΑΚΗ 26.11.2017, ΩΡΑ 11.30**

Σεβαστό Ιερατείο,
Συμπατριώτες, Συμπατριώτισσες,

Με αισθήματα δέους και βαθειάς συγκίνησης, και έχοντας πλήρη επίγνωση του χρέους μας απέναντι στη θυσία εκείνων που πρόσφεραν ό,τι πολυτιμότερο είχαν για την υπεράσπιση της ελευθερίας και της εδαφικής μας ακεραιότητας της πατρίδας μας από τους Τούρκους εισβολείς το 1974, συγκεντρωθήκαμε στο ιερό αυτό ναό για να απευθύνουμε το ύστατο χαιρε σε ένα ακόμα παλληκάρι μας που ανταποκρίθηκε με ηρωισμό και αυτοθυσία στο κάλεσμα τότε της πατρίδας.

Αποχαιρετούμε με τις τιμές που του αρμόζουν τον Χριστάκη Πέτρου, τα οστά του οποίου εντοπίστηκαν σε ομαδικό τάφο σε κατεχόμενη περιοχή του Αγίου Δομετίου στη Λευκωσία, όπου υπηρέτησε τις τραγικές εκείνες μέρες δίνοντας με τους άλλους συμπολεμιστές του το άπαν των δυνάμεων του για την απόκρουση των Τούρκων εισβολέων. Μαζί του, μέχρι και την τελευταία στιγμή, ήταν ένα από τα επτά αδέρφια του, ο Γεώργιος, με τον οποίο κατατάγηκαν μαζί ως έφεδροι στο 391 Τάγμα Επιστράτευσης στην Αθηαίνου, για να μεταφερθούν στη συνέχεια στη Λευκωσία για την υπεράσπιση της.

Η οικογένεια έδωσε στην πατρίδα ακόμα ένα ήρωα. Τον αδελφό τους τον Ανδρέα που για χρόνια περιλαμβανόταν επίσης στον κατάλογο των αγνοουμένων, μέχρι που τα οστά του ανευρέθηκαν και ταυτοποιήθηκαν πριν από 10 χρόνια, τον Αύγουστο του 2007 όταν έγινε και η δική του κηδεία. Ο Ανδρέας υπηρετούσε στο 241 Τάγμα Πεζικού στην Κερύνεια και τα οστά του βρέθηκαν σε ομαδικό τάφο στο Καζάφани.

Σημειώνω επίσης ως ιδιαίτερα τραγικό το γεγονός πως ούτε τότε στην κηδεία του Ανδρέα παρευρέθηκαν οι αγαπημένοι τους γονείς, οι οποίοι έφυγαν πριν από αρκετά χρόνια από τη ζωή με όλη την πίκρα και το παράπονο για την εξαφάνιση των δυο παιδιών τους. Είναι η μοίρα πολλών συγγενών, πατέρων, μητέρων, συζύγων, ακόμα και παιδιών, να ολοκληρώνουν τον δικό τους κύκλο της ζωής με ανοικτές τις πληγές στην ψυχή τους για τα αγνοούμενα παιδιά τους.

Σήμερα είναι όμως μαζί μας τα παιδιά του Χριστάκη Πέτρου, η Βασούλα και ο Νίκος με τις δικές τους οικογένειες, καθώς και τα άλλα πέντε αδέρφια του, ο Πέτρος, ο Γεώργιος, η Μάρω, ο Αθανάσιος και η Ελένη, ενώ νοερά μαζί μας βρίσκεται και ο άλλος αδελφός τους, ο Κώστας, που δεν μπόρεσε να έρθει για σοβαρούς λόγους από την Αυστραλία.

Μαζί τους προσευχόμαστε για την κατάταξη της ψυχής του Χριστάκη σε σκηνές δικαίων, μαζί με τις ψυχές όλων των αγωνισαμένων και ηρωικών πεσόντων συμπατριωτών μας, όπως και όλων των συλληφθέντων και μαρτυρησάντων στα χέρια των δυνάμεων του εχθρού κατά το 1974, των εθνοφρουρών μας, των Ελλαδιτών αδελφών μας, των αμάχων και των άλλων πολιτών που έχασαν τη ζωή τους μένοντας πιστοί στην ιστορία, τα ιδανικά και τις αξίες του πολύπαθου λαού μας.

Ο Πέτρου γεννήθηκε στην Πύλα στις 7 Νοεμβρίου 1947. Πριν από την τουρκική εισβολή, διέμενε μαζί με την οικογένεια του στην Ξυλοτύμπου.

Στις 20.7.74, ημερομηνία κατά την οποία άρχισε η τουρκική εισβολή στην Κύπρο, ο Πέτρου κατατάχθηκε μαζί με τον αδελφό του Γιώργο, έφεδρος στο 391 Τάγμα Επιστράτευσης στην Αθηνών.

Μετά από κάποιες μετακινήσεις στις 21 Ιουλίου 1974, όλοι οι άνδρες του τάγματος στην περιοχή Αγίου Παύλου Λευκωσίας. Εκεί επάνδρωσαν πολύ σημαντικά φυλάκια της Εθνικής Φρουράς. Σημειώνεται ότι όλοι οι άνδρες του 391 Τάγματος Επιστράτευσης ενσωματώθηκαν με τους άνδρες του 336 Τάγματος Πεζικού το οποίο είχε ζώνη ευθύνης την περιοχή ανάμεσα στις Κεντρικές Φυλακές και το στρατόπεδο της ΤΟΥΡΔΥΚ, όχι μακριά από εκείνο της ΕΛΔΥΚ.

Οι άνδρες και των δυο μονάδων κρατούσαν τις θέσεις τους καθ' όλη τη διάρκεια της πρώτης φάσης της εισβολής.

Στις 14 Αυγούστου με την έναρξη της δεύτερης φάσης, όλη η περιοχή άμυνας τους έγινε στόχος σφοδρών επιθέσεων των εισβολέων. Στις 16 Αυγούστου τα τουρκικά στρατεύματα, ενισχυμένα με μεγάλο αριθμό αρμάτων μάχης προχώρησαν σε γενική επίθεση κατά των εκεί φυλακίων της Εθνικής Φρουράς. Γύρω στο μεσημέρι έγινε ορατός ο κίνδυνος εγκλωβισμού των ανδρών του 336 Τάγματος Πεζικού στο οποίο ήταν ενσωματωμένοι και οι άνδρες του 391 Τάγματος Επιστράτευσης. Έτσι δόθηκαν οδηγίες για οπισθοχώρηση.

Ο Πέτρου δεν θεάθηκε να απομακρύνεται από την περιοχή των συγκρούσεων και η τύχη του έκτοτε αγνοείται. Τα οστά του εντοπίστηκαν το 2016 στα πλαίσια του προγράμματος εκταφών και αναγνώρισης λειψάνων της Διερευνητικής Επιτροπής Αγνοουμένων Κύπρου που λειτουργεί υπό την αιγίδα των Ηνωμένων Εθνών.

Το θέμα των αγνοουμένων είναι σίγουρα η πιο τραγική πτυχή της Κυπριακής τραγωδίας. Χίλιοι σχεδόν συμπατριώτες μας εξακολουθούν να αγνοούνται. Νέοι, οι περισσότεροι τότε, που ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα για απόκρουση της Τουρκικής εισβολής και έπεσαν στο πεδίο της τιμής και του καθήκοντος, ή που συνελήφθησαν κατά τη διάρκεια των μαχών και εκτελέστηκαν μετά εν ψυχρώ από τους βάρβαρους της Ανατολίας, ή από εξτρεμιστές Τουρκοκύπριους που για χρόνια ποτίζονταν με το δηλητήριο της έχθρας και τους μίσους για εξυπηρέτηση των διχοτομικών σχεδίων της Άγκυρας.

Για τους αγνοουμένους της Κυπριακής τραγωδίας καταβάλλουμε κάθε προσπάθεια για διακρίβωση της τύχης τους. Η Τουρκία θα πρέπει επιτέλους να συμμορφωθεί με τις εισηγορίες των διεθνών οργανισμών, ιδιαίτερα του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, και να δώσει κάθε διευκόλυνση για την απρόσκοπτη διεξαγωγή των ερευνών και των εκταφών στις κατεχόμενες περιοχές. Οφείλει παράλληλα να δώσει όλες τις πληροφορίες που υπάρχουν στα αρχεία του Τουρκικού στρατού για την τύχη των αγνοουμένων μας, και, επιπρόσθετα, όλες επίσης τις πληροφορίες για την μετακίνηση των οστών δεκάδων συμπατριωτών μας από τους αρχικούς χώρους ταφής σε άλλους, σε μια προσπάθεια απόκρυψης της αλήθειας για τις τεράστιες ευθύνες και τις ενοχές που υπάρχουν.

Δεν μπορεί μετά από 43 χρόνια να υπάρχει αυτή η εκκρεμότητα. Η αλήθεια είναι εκεί, στα πεδία των μαχών και στους χώρους των μαζικών εκτελέσεων, και δεν μπορεί να αποκρύβεται άλλο.

Σεβαστό Ιερατείο,
Κυρίες και Κύριοι,

Κορυφαία πάντα προτεραιότητα μας, μαζί με το θέμα των αγνοουμένων, είναι ο τερματισμός όλων των δεινών που εξακολουθεί να βιώνει η πατρίδα μας συνεπεία της τουρκικής εισβολής και κατοχής. Συνεχίζουμε τον αγώνα μας αφοσιωμένοι στον αμετάθετο στόχο μας για επίτευξη μιας λύσης η οποία θα τερματίζει την κατοχή και τον εποικισμό, θα απαλλάσσει την Κύπρο από τα ξένα στρατεύματα και τις ξένες εξαρτήσεις και θα αποκαθιστά και θα διασφαλίζει τα αναφαίρετα ανθρώπινα δικαιώματα και τις βασικές ελευθερίες όλων των Κυπρίων.

Λύση η οποία, εδραζόμενη στο διεθνές δίκαιο, στα περί Κύπρου ψηφίσματα του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ και στις αρχές και αξίες που διέπουν την Ευρωπαϊκή Ένωση, θα διασφαλίζει την ειρήνη, την ασφάλεια και τη σταθερότητα και θα εγγυάται την πρόοδο και την ευημερία όλων των συμπολιτών μας.

Παρά την απογοήτευση μας από το αδιέξοδο των τελευταίων προσπαθειών για την εξεύρεση λύσης, η δική μας πλευρά, δια του Προέδρου της Δημοκρατίας κ Νίκου Αναστασιάδη, έχει καταστήσει σαφές πως έχουμε την υπομονή και την επιμονή να συνεχίσουμε τις προσπάθειες μας στα πλαίσια των απευθείας διαπραγματεύσεων. Για την επανέναρξη τους απαιτείται όμως η απαραίτητη προετοιμασία, αλλά και η απαιτούμενη συνεργασία από όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη και παράγοντες, ιδιαιτέρως από την Τουρκία.

Επομένως, δεν εξαρτάται μόνο από τη δική μας πλευρά η αίσια έκβαση μιας όποιας νέας διαπραγματευτικής προσπάθειας. Εξαρτάται πρωτίστως από την διάθεση της Άγκυρας να λάβει τις αποφάσεις που της αναλογούν και είναι απαραίτητες για την επίτευξη μιας δίκαιης, λειτουργικής και βιώσιμης λύσης, που θα τερματίζει το απαράδεκτο στάτους κβο. Είναι αποφάσεις που αφορούν κυρίως την εγκατάλειψη των απαράδεκτων αξιώσεων της για διατήρηση των επεμβατικών και εγγυητικών δικαιωμάτων της, όπως και για συνέχιση της παρουσίας τουρκικών στρατευμάτων στην Κύπρο. Τέτοιες αξιώσεις δεν μπορούν να γίνουν αποδεκτές από την δική μας πλευρά γιατί υπερβαίνουν σαφώς τα όσα ελάχιστα απαιτούνται για την διασφάλιση της συνέχειας του Ελληνισμού στην Κύπρο.

Έχουμε υποχρέωση να παραδώσουμε στις επόμενες γενιές μια Κύπρο απαλλαγμένη από τα βαρίδια του παρελθόντος, μια Κύπρο ελεύθερη και επανενωμένη, όπως το οφείλουμε και στους ήρωες των αγώνων μας. Τον δρόμο όμως αυτό θα πρέπει να τον βαδίσουμε όλοι μαζί ενωμένοι, αφήνοντας στο περιθώριο τα πάθη και τις προσωπικές εμμονές του παρελθόντος.

Έτσι θα δικαιώσουμε και τη θυσία του Χριστάκη Πέτρου. Αιώνια ας είναι η μνήμη του.